

MAXIMINO ZUMALAVE

Director e pianista compostelán, formouse musicalmente en Santiago, Madrid, Viena e Stuttgart. Foi discípulo de Anxo Brage, Rosa Sabater, Guillermo González, John Elliot Gardiner e Helmuth Rilling. Fundador e director do Coro Universitario de Santiago e do Collegium Compostellanum. Principal director invitado da Orquestra Sinfónica de Galicia (1992-1995) e fundador da Real Filharmonía de Galicia, formación á que segue vinculado como principal director invitado. Director Asociado da Escola de Altos Estudos Musicais de Galicia e Profesor de Sinfonismo nos Cursos Universitarios Internacionais de Música en Compostela.

Con Maximino Zumalave actuaron solistas como J. Achúcarro, T. Barto, M. Bayo, E. Bitetti, R. Buchbinder, R. Castromil, A. Ciccolini, J. Colom, V. Gens, V. Georghiu, W. Holzmair, as irmás Labèque, N. Lahusen, A. de Larrocha, A. León Ara, Ch. Margiono, A. Nafé, M. Orán, A. Rolfe Jonson, G. Sandor, J. Soriano, I. Vermillion e F. P. Zimmermann, entre outros. Frecuente e moi especial é a súa colaboración con Teresa Berganza en diferentes países de Europa.

Dirixiu a importantes formacións tanto estranxeiras como españolas como a Orquestra de Cámara de Stuttgart, The English Chamber Orchestra, Sinfónica de Praga, Orquestra da Ópera Nacional de Sofía, a Nacional de Lille, Sinfónica de Odense, Sinfónica do Porto, The Brabants Orchester (Eindhoven), Orkest van het Oosten (Enschede), English Barocke Soloist ,Bach Collegium, a Nacional de España, Sinfónica de Madrid, Cidade de Barcelona, Sinfónica de Tenerife ou a Orquestra Cidade de Granada entre outras. Foi invitado a participar en Xurados e presidiu importantes certames e premios internacionais.

Maximino Zumalave dirixiu estreas absolutas de obras de Bernaola, Castelo, García Abril, Groba, Marco, Mestres Quadreny, Vila Vermello coidando especialmente as primeiras audicións de novos compositores galegos como Alonso, Balboa, Durán, Macías, de Paz, Pereiro, Vázquez ou Viaño. O seu compromiso coa Cultura de Galicia transcende máis aló da Música: Torrente Ballester envíalle unha obra ?lamentando que non poida ser unha sinfonía? e a poetisa Eva Veiga escribe

“...Maximino,
que coas súas mans do silencio
arrinca
a mais pura poesía,
non espazo fuxidía
non corazón eterna”

É Licenciado en Ciencias Biolóxicas, especialidade de Bioloxía Mariña.

En febreiro de 1995 foi elixido Académico de Número da Real Academia Galega de Belas Artes de Nosa Señora do Rosario.